

SMULTRONKLÖFVER, m. slng. En foderväxt af Klöfverslägtet. *Trifolium fragiferum.*

SMULTRONSTÅND, n. 5. Stjeln af smultronväxten.

SMULTRONVÄXT, f. 3. Liten växt af fam. Rosaceæ med små röda, välsmakliga bär, hvilka kallas Smultron.

SMUSLA, smüssla, v. n. 4. (af *Smyga*; fam.) Göra något i smyg. *S. bort, undan*, i smyg borttaga, undanföra. *S. fram, i'n*, smya fram, in. — *Smuslande*, n. 4. — Skrifves äfv. *Smusla*.

SMUTS, smütts, m. sing. Något orent; orenlighet. *S. på gator, vägar. Kasta s. på någon.* — *Syn.* Orenlighet, (fam.) Smörja, (lägt) Skit, Lort.

SMUTSA, smüttsa, v. a. 1. Besudla, orena med smuts. *S. händerna på något. Det s-r i/rä'n sig*, sätter smuts på det, som kommer dermed i beröring. (Fam.) *Jag vill ej s. mina händer på honom*, säges föraktligt om någon, den man anser sig för god att ge en handgriplig tillrättavisning. — *Syn.* Besmutsa, Besmörja, Besudla, Orena, (lägt) Skita ned. — *S. sig*, v. r. Få smuts på sig. (Fig.) *S. sig med något*, ned-sätta, vanhedra sig dermed. — *Smutsande*, n. 4.

SMUTSFLÄCK, m. 2. Fläck efter smuts.

SMUTSGRÅ, a. 2. neutr. — *grått*. Af samma gråa färg som smuts på landsvägar.

SMUTSIG, a. 2. 1) Full af smuts; besudlad med smuts. *S-a gator. S. om händerna. S-t aftryck*, ej rent, suddigt. — 2) (fig.) a) Oanständig. *S-a uttryck*. — b) Skamlig, neslig. *S. sak. En s. process*. — 3) Säges om färger, som genom tillblandning af dunklare färger förlorat sin klarhet.

SMUTSIGHET, f. 3. Smutsig beskaffenhet.

SMUTSIGT, adv. 1) Osnyggt. — 2) (fig.) Oanständigt; skamligt, lägt.

SMUTSKASTA, v. a. 1. (fig.) Öfverhopa med ovet, skymfa, småda.

SMUTSTITEL, m. 2. pl. — *tillar*. En med mindre stilar och förkortadt innehåll tryckt titel, som sättes framför en boks hufvudtitel, för att bevara den för smuts.

SMUTT, m. 2. (fam.) Något litet, som smutas af en dryck.

SMUTTA, v. n. 4. (fam.) Dricka med mellanskof och blott helt litet hvar gång. — *Smuttande*, n. 4.

SMUTTARE, m. 3. (fam.) En, som gerna smuttar.

SMYCKA, v. a. 1. Pryda på ett praktfullt, dyrbart sätt. — *Smyckande*, n. 4.

SMYCKE, n. 4. (isl. *Smog*, ring, kedja) Liten dyrbar prydnad för klädseln.

SMYG, m. 2. 1) Se *Smyghål*. — 2) Ram, infattning för fönster, dörrar. — *I smyg*, adv. Hemligen, lönnligen, obemärkt. *Göra något i s.*

SMYGA, f. 1. (fam.) Se *Smyg*, 1.

SMYGA, v. n. 3. Impf. *Smög*, mindre väl *Smygde*. Sup. *Smugit*, mindre väl *Smygit* och *Smygt*. Part. pass. *Smygd*. Helt sakta gå, röra sig, förflytta sig, under bemödande att förblifva obemärkt. *Gå och s. Komma s-nde. S. bort, fram, i'n, út*, se *Bortsmygga*, &c. *S. förbi, igenom, ned, upp*, o. s. v. — *Syn.* Glida. — *V. a. 1)* Helt sakta och oförmärkt förflytta. *Pojken smög en svärmare i hans ficka. Tjufven smög näsduken ur fickan. S. något på en*, oförmärkt sticka något i ens fickor. *S. bort*,

fram, i'n, út, se *Bortsmygga*, &c. *S. in förbudna varor*, hemligen införa dem. *S. undan*, hemligen, oförmärkt undanföra. — 2) (sjöt.) Lägga ögat af ett tåg, eller en blockstropp, öfver toppen af en stång eller ändan af en rå. — *S. sig*, v. r. Helt sakta och oförmärkt förflytta sig. *Han smög sig bakom busken. S. sig bort. S. sig efter någon. S. sig emellan begge husväggarna. S. sig fram, förbi. S. sig ifrån någon. S. sig igenom vaken. S. sig in i slottet. S. sig in till hos någon. S. sig i'n*, se f. ö. *Insmygga sig. S. sig ned på gatan. S. sig på en*, oförmärkt, helt sakta närma sig intill någon, vanligen i elak afsigt. *S. sig till någon. S. sig till något*, äfv. *S. sig att göra något*, laga så, att man i smyg kan göra det. *S. sig tillbaka, upp, út*.

SMYGANDE, n. 4. 1) Rörelsen eller handlingen, då man smygter (för v. n. och v. a.) — 2) (fig.) Sätt att gå till väga i smyg, genom omvägar, omsvep, ränker; hemliga anläggningar.

SMYGER, m. sing. (fam.) En, som gerna vill göra allting i smyg.

SMYGERI, n. 3. (fam.) Smygande handlings-sätt, uppförande, sätt att gå till väga.

SMYGFIS, m. 2. (fam.) Fjert, som i tysthet släppes.

SMYGFYRK, m. 2. (fam.) Liten biförtjenst i smyg.

SMYGHANDEL, m. sing. Handel i smyg med förbudna varor.

SMYGHANDLARE, m. 3. En, som drifver smyghandel.

SMYGHÅL, n. 3. 1) Hål, der någon kan smyga sig igenom. — 2) (fig. fam.) Hemlig undflykt.

SMYGPENNING, m. 2. (fam.) Se *Smygfyrk*.

SMYGPSORTLER, smygspå rrl'r, 3. pl. Otill-lättna sportler.

SMYGRAPPA, f. 1. Se *Löntrappa*.

SMYGVIS, adv. I smyg.

SMYGVRÅ, f. 2. 1) Vrå, der man kan smyga sig undan. — 2) Se *Smyghål*, 2.

SMYGVÄG, m. 2. 1) Hemlig väg, lönnväg. (Fig.) *Gå s-ar*, genom hemliga medel, utvägar söka uppnå sitt mål. — 2) (fig.) Hemlig utväg, hemligt medel, omsvep. *Tycka om s-ar*.

SMYGÅLSKARE, m. 3. (fam.) Älskare i smyg, hemlig älskare.

SMYSSLA, se *Smusta*.

SMÅ, a. neutr. *smått*; pl. *små*. Kompar. *Smärre*; superl. *Smärst*. Nyttjas som plural till adjektivet Liten, och förbindes i singular för det mesta med kollektiva substantiver. 1) Liten, kort, stackig, af låg växt, af ringa omfång. *S. barn. S. hus, berg, träd. S. bokstäver. S-t folk* (se äfv. bem. 2). *S. ved. S. fisk. S-t gräs. S. säd. Stöta, skära, hugga, hacka små* ell. *smått*, i helt små stycken, bitar, delar. *Hacka s-t som gryn*. — Substantivt säges: *De s.*, barnen. *S-t och stort. Hvarken s-t eller stort. — I s-t*, i små partier, delar, stycken. *Sälja, köpa, handla i s-t. I s-t* betyder äfv. det samma som: *I miniatyr* (se d. o.). — 2) Ringa, obetydlig. *S. utgifter. S. summor. S-t regn*, fint fördeladt, sakta och lindrigt. *S-t traf*, sakta t. *S-t snabb. S-t folk*, ringa f. *Det är s-t för honom*, han är i klena vilkor. *Hafva s-t om pengar*, blott helt litet deraf. *Hafva s-t om tid*, ondt om t. *Hafva ell och annat s-t att tillägga*, några obetydigheter att t. — 3) (i sedligt afseende) Låg, dålig, föraktlig. *S. själar. —*